

Creëer een vangnet, geen hangmat!

Willem Drees heeft ooit gezegd: “De bijstandswet moet een vangnet zijn, geen hangmat”. Dat geldt ook voor software testen. Testen moet ook een vangnet zijn, niet een hangmat! In veel organisaties of projecten wordt een grote verscheidenheid aan testsoorten gebruikt. Je kunt het zo gek niet bedenken. Bijvoorbeeld een reeks als unittest, unitintegratietest, systeemtest, systeemintegratietest, functionele acceptatietest, gebruikersacceptatietest, ketentest en productieacceptatietest is geen uitzondering. Dit lijkt misschien verstandig, maar het kan ook luie ontwikkelaars creëren. “Ik lever de code op tijd op en dan hoor ik wel of er fouten in zitten, want na mij wordt er toch nog uitgebreid getest.” En hop, de ontwikkelaar duikt in zijn hangmat! Het valt op dat in organisaties of projecten waar het niet gebruikelijk is zoveel testsoorten in te richten en uit te voeren software met minder fouten wordt opgeleverd. Hoe kan dat? Het antwoord is eigenlijk heel simpel. Door de vele tests voelt de programmeur zich minder verantwoordelijk voor de kwaliteit van zijn product. In situaties waar de software vrijwel direct na een unittest in productie wordt genomen, moet de programmeur wel zijn verantwoordelijkheid nemen. Als het fout gaat, weet tenslotte iedereen wie de schuldige is. Kortom, verminderen en/of samenvoegen van testsoorten en de ontwikkelaar, of eigenlijk alle projectleden, meer aanspreken op hun verantwoordelijkheid bevordert het opleveren van kwalitatief goede software.

Zo wordt testen weer een vangnet in plaats van hangmat!

December 2013

Leo van der Aalst

leo.vander.aalst@sogeti.nl